

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งต่อการดำรงชีวิตอยู่ของมนุษย์ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองต่างก็มุ่งหมายที่จะให้บุตรหลานของตนได้รับการศึกษาที่ดี และพยายามที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาหาความรู้ในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งนักเรียนต่างมีความตื่นตัว เอาใจใส่ในการศึกษา และแข่งขันกันเองภายในชั้นเรียนกันจนเกิดเป็นค่านิยมด้านการแข่งขันทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่ทวีความรุนแรงขึ้น อันเป็นผลมาจากค่านิยมในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียง ด้วยความเชื่อที่ว่า การได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยเหล่านี้จะสามารถยกระดับการศึกษา และคุณภาพชีวิตการทำงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้นได้ เนื่องจากหน่วยงานและสถานประกอบการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หรือเอกชน ได้มีการพิจารณาถึงสถาบันการศึกษาของผู้สมัครงานด้วย

ทั้งนี้ในปี พ.ศ.2548 ที่ผ่านมารัฐบาลได้มีการปฏิรูประบบการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจากระบบการสอบคัดเลือก (Entrance Examination) มาเป็นระบบการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบกลาง หรือ แอดมิชชัน (Central University Admission System: CUAS) โดยมีการแบ่งคะแนนที่ใช้ในการคัดเลือกออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ คะแนนจากโรงเรียนประกอบด้วย คะแนนที่ได้จากผลการเรียนเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตลอดหลักสูตร (GPAX) และผลการเรียนเฉลี่ยรายกลุ่มวิชาสาระ (GPA) ส่วนที่ 2 คือคะแนนจากการสอบประกอบด้วย คะแนนการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทั่วไป (Ordinary National Educational Test: O – NET) และคะแนนสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นสูง (Advanced National Educational Test: A- NET) (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2545: ออนไลน์) ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงระบบในครั้งนี้ ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นเพิ่มมากขึ้น จากที่เคยเตรียมความพร้อมในการสอบ Entrance ช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6 เปลี่ยนมาเป็นความพยายามในการทำเกรด และทำคะแนนในห้องเรียนให้ดีเพื่อแย่งชิงคะแนนจากทางโรงเรียน โดยจะเริ่มเตรียมความพร้อมกันตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จนกระทั่งถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องของความชัดเจนการให้คะแนนของระบบใหม่ ที่

ส่งผลให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในปัจจุบันเลือกที่จะใช้วิธีการเตรียมตัวแบบ
ระมัดระวังกันมากขึ้น

ธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาถือเป็นทางเลือกหนึ่งที่นักเรียนต่างให้ความสนใจ จนถือได้ว่าการ
กวดวิชาเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ ที่นักเรียน พ่อ แม่และผู้ปกครองต่างเชื่อมั่น
และยอมรับว่า การกวดวิชาจะสามารถช่วยแก้ปัญหาด้านการเรียน และช่วยยกระดับความสามารถ
ในการเรียนของนักเรียนให้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ในปี พ.ศ.2550 ที่ผ่านมตลาดกวดวิชามีมูลค่าเงิน
สะพัดกว่า 1.2 แสนล้านบาท เติบโตขึ้นถึง 50% และคาดว่าจะเติบโตขึ้นอีก 10% ในปีต่อไป (ธนศ
เอื้ออักษร, 2550: ออนไลน์) ดังนั้นไม่ว่าสภาพเศรษฐกิจของประเทศจะเป็นอย่างไรก็ตาม トラบาคีที่
การแข่งขันทางการศึกษายังคงมีอยู่ ธุรกิจกวดวิชาจึงเป็นธุรกิจที่น่าสนใจอีกธุรกิจหนึ่งในปัจจุบัน

จังหวัดตาก เป็นจังหวัดขนาดเล็กที่มีจำนวนโรงเรียนกวดวิชาในอำเภอเมืองเพียง 4 แห่ง
เท่านั้น ดังนั้นการเรียนกวดวิชาของนักเรียนส่วนใหญ่จึงเป็นการเรียนกับอาจารย์ที่โรงเรียนหลังเลิก
เรียน เพื่อทำคะแนนสอบในห้องเรียนเท่านั้น ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหลายคน
ต้องการเรียนกวดวิชาเพื่อสอบเข้าระดับอุดมศึกษาอย่างจริงจังนิยมที่จะเดินทางไปเรียนกวดวิชายัง
จังหวัดใหญ่ ๆ อาทิเช่น กรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ ในช่วงปิดภาคเรียนกันมากขึ้น อีกทั้ง
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา ชมรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่จังหวัดตาก ได้มีการรวมกลุ่ม
เปิดค่ายวิชาการ “TAK CMU CAMP” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการกวดวิชาให้แก่นักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในช่วงปิดภาคเรียน ซึ่งได้รับความสนใจจากนักเรียนเป็นจำนวน
มาก ทำให้ทางชมรมฯ มีความจำเป็นที่จะต้องคัดเลือกนักเรียนจากเกรดเฉลี่ยและการกำหนดโควตา
จำนวนนักเรียนแต่ละ โรงเรียนเพื่อให้โอกาสอย่างทั่วถึงทุก โรงเรียน และทำเช่นนี้เรื่อยมาจนกระทั่ง
ถึงปัจจุบัน จากข้อมูลที่ได้กล่าวมานี้สามารถสะท้อนได้ว่า นักเรียนภายในพื้นที่ดังกล่าวมีความต้องการ
ในการเรียนกวดวิชาเป็นจำนวนมาก ในขณะที่โรงเรียนกวดวิชาที่มีอยู่อาจไม่ตรงกับความต้องการ
ในการเรียน เนื่องจากเป็นการเรียนกับอาจารย์ที่โรงเรียนเพื่อทำเกรดในห้องเรียนมากกว่าการเรียนที่
เน้นความหลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรติวเข้มเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ซึ่ง
โรงเรียนกวดวิชาลักษณะดังกล่าวที่มีอยู่ในขณะนี้อาจไม่สามารถรองรับความต้องการของนักเรียน
ดังกล่าวได้อย่างเพียงพอ

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวด
วิชา ในอำเภอเมือง จังหวัดตาก โดยมุ่งเน้นรูปแบบของหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีความ
หลากหลายทั้งเพื่อการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และการทำคะแนนสอบในห้องเรียน
เพื่อให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถเลือกลงทะเบียนเรียนได้ตามความต้องการ

และเหมาะสมกับช่วงเวลาในการศึกษาของนักเรียน ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการและนักลงทุนที่สนใจในการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษาความเป็นไปได้โครงการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา ในอำเภอเมือง จังหวัดตาก

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการประกอบการตัดสินใจลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาในอำเภอเมือง จังหวัดตาก

1.4 นิยามศัพท์

การศึกษาความเป็นไปได้ หมายถึง การศึกษาในภาพรวมทั้งหมดของโครงการ เพื่อต้องการทราบผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานโครงการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา โดยพิจารณาจากการศึกษาวิเคราะห์โครงการใน 4 ด้าน คือด้านการตลาด ด้านเทคนิค ด้านการจัดการ และด้านการเงิน ทั้งนี้เพื่อช่วยประกอบการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดตาก

โรงเรียน หมายถึง สถานที่สำหรับฝึกสอนวิชาความรู้ ตลอดจนงานศาสตร์และศิลป์ในด้านต่างๆ ให้กับผู้ที่สนใจจะศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดาก เขต 1

การกวดวิชา หมายถึง การเรียนเพิ่มเติมจากการเรียนปกติในชั้นเรียน ซึ่งการเรียนเพิ่มเติมนี้จะเรียนจากครูในโรงเรียน ครูผู้สอนภายนอก หรือครูจากโรงเรียนกวดวิชาโดยเฉพาะก็ได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในสถานศึกษาต่างๆ รวมถึงการเรียนเพื่อเสริมความรู้ในชั้นเรียน การเรียนเพื่อเตรียมตัวล่วงหน้าในชั้นต่อไปและการเรียนเพื่อทำเกรดให้มากขึ้นด้วย